

Několik sokolů z různých sokolských jednot z Prahy a Středočeského kraje se dalo dohromady a založilo nové sokolské Divadlo pod Petřínem, které ještě letos přidá k názvu přídomek Sokol Kampa. Po premiéře jeho prvního představení je zřejmé, že sokolská divadelní rodina má nového příslušníka, který bude patřit k jeho chloubám. Napovídají to ohlasy diváků, kteří v úterý 27. května přišli do vršovického divadla MANA na tuto premiéru, jíž byla hra A. Nicolaje Nebyla to Pátá, byla to Devátá. Hru nastudoval soubor pod režijním vedením bratra Bohumila Gondíka. Diváci se zde setkali s herci, jejichž výkony mohli ocenit již dříve, při sokolském nastudování představení Prodaná nevěsta, které se hraje už čtvrtý rok – s Terezou Růžičkovou, Radkem Hrdličkou a Pavlem Urbanem (v Prodané nevěstě Mařenka, Indián a Vašek). Duší nového divadelního souboru je bratr Gondík – vedoucí souboru a režisér, kterému jsme položili několik otázek.

Kdy a kde nápad založit nový divadelní soubor vznikl?

V závěru loňského roku se při nenápadné schůzce tří herců z Prodanky zrodil nápad nastudovat v období, kdy má Prodanka několikaměsíční pauzu, nějakou činohru. Z otázek položených dalším členům ansámblu Prodané nevěsty se zrodila skupina šesti lidí, kteří byli ochotni do další práce nastoupit, a začala klasická divadelní práce. Vybrat hru, zajistit zkušební místnost, naplánovat zkoušky a splnit řadu dalších podmínek pro vznik inscenace.

Kolik členů soubor dnes tvoří?

K těm šesti lidem se přidali další čtyři zájemci, takže dnes má soubor deset členů. Zkušenosti z divadelních prken mají všichni. Je však pravda, že ne všichni už hráli významnější role. Tři z nich však tuto zkušenost už mají. K nejdůležitějším členům souboru ale patří profesionální zvukař a osvětlovač z jednoho pražského divadla. Jsme moc rádi, že s námi spolupracuje a významně pomáhá zkvalitnit, takříkajíc, audiovizuální složku inscenace.

Proč byla premiéra v divadle MANA ve Vršovicích?

Vršovické divadlo MANA je zjev na pražské divadelní scéně. Nachází se v budově Hu-

Zdařilá premiéra nového sokolského divadla

Foto Marie Brunerová

sova sboru Církve československé husitské v Moskevské ulici v Praze. Je to známá budova na Vršovickém náměstí, kde spolu s vršovickou sokolovnou tomuto náměstí vévodí. Farář Mgr. David Frýdl je opravdu boží člověk. Divadlo, které historicky svému účelu sloužilo v padesátých a šedesátých letech minulého století pod názvem Jiráskovo divadlo, bylo několik desítek let zavřeno a nepoužívalo se. Asi před deseti lety se pan farář rozhodl toto divadlo vrátit svému účelu, a to se mu za velkého úsilí podařilo letos, kdy znovuotevření divadla vršovické a pražské veřejnosti proběhlo právě první premiérou nově vzniklého souboru, o němž je řeč. Technické podmínky má tato scéna srovnatelné s jinými kamennými divadly. Má vybavené jeviště, zvukovou a osvětlovací techniku, všechno nové, 200 křesel, šatny pro herce, dokonce i malé orchestríště. Divákům slouží příjemný foyer, sociální zázemí, šatna, zkrátka, všechno jak to má v divadle být. Soubor Divadla pod Petřínem Sokola Kampa se určitě bude snažit v tomto divadle nastudovat ještě další divadelní hry a také je několikrát v roce reprízovat.

Kde bude možné v následujících měsících představení vidět?

Do začátku divadelních prázdnin už repríza nebude. Od září do prosince má sou-

bor v plánu odehrát nejméně 10 repríz v různých místech Čech a Moravy. Samozřejmě, že i v Praze se budeme snažit inscenaci reprízovat. Nejen na „vlastní“ scéně vršovického divadla MANA, ale i na jiných scénách hlavního města.

Připravujete tedy již nastudování dalších her? Jaké plány do budoucna máte?

Vršovické divadlo MANA, jeho umístění v Praze a konečně i jeho provozovatel jsou natolik lákavé skutečnosti, že v současné době hledáme další vhodný titul, který bychom na stejném jevišti nastudovali. Hledáme také další zájemce o práci v divadle. Herce, technikáře, výtvarníky, scénografy, režiséry, rádi se seznámíme s každým, kdo projeví zájem. Právě proto, že je to práce náročná na čas, je potřeba mít širší ansábl, aby bylo možné vyhovět všem nárokům doby. Ne každý může jít z jedné hlavní role do druhé. To je téměř nezvládnutelné. Zaměstnání, rodina, dojíždění a mnohdy i další povinnosti v jiných zájmových uskupeních limitují nutnost soustavné divadelní práce, protože jenom ta může přinést výsledky, jenom ta může bavit členy souboru a jenom ta může uspokojit diváka.

-zd-